

EBA/GL/2020/04

04.05.2020 r.

Wytyczne dotyczące określenia średniego
ważonego terminu zapadalności transzy
zgodnie z art. 257 ust. 1 lit. a)
rozporządzenia (UE) nr 575/2013

1. Obowiązki w zakresie zgodności i sprawozdawczości

Status niniejszych wytycznych

1. Niniejszy dokument zawiera wytyczne wydane na podstawie art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010¹. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 właściwe organy i instytucje finansowe muszą dołożyć wszelkich starań, aby zastosować się do tych wytycznych.
2. W wytycznych określono stanowisko EUNB w sprawie właściwych praktyk nadzorczych w ramach Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego lub sposobu, w jaki należy stosować prawo Unii w danym obszarze. Właściwe organy w rozumieniu art. 4 pkt 2 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, do których wytyczne mają zastosowanie, powinny stosować się do wytycznych poprzez wprowadzenie ich odpowiednio do swoich praktyk (np. poprzez zmianę swoich ram prawnych lub procesów nadzorczych), również gdy wytyczne są skierowane przede wszystkim do instytucji.

Wymogi dotyczące sprawozdawczości

3. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 właściwe organy mają obowiązek poinformować EUNB w terminie do dnia 30.08.2020 o tym, czy stosują się lub czy zamierzają stosować się do niniejszych wytycznych, albo podać uzasadnienie niestosowania się do nich. W razie nieprzekazania tej informacji w wyznaczonym terminie EUNB uzna, że właściwe organy nie stosują się do niniejszych wytycznych. Informacje należy przekazać poprzez wysłanie formularza dostępnego na stronie internetowej EUNB na compliance@eba.europa.eu z dopiskiem „EBA/GL/2020/04”. Powiadomienia przekazują osoby odpowiednio upoważnione do informowania o stosowaniu się do zaleceń w imieniu właściwych organów. Do EUNB należy również zgłaszać wszelkie zmiany związane ze stosowaniem się do wytycznych.
4. Powiadomienia zostaną opublikowane na stronie internetowej EUNB, zgodnie z art. 16 ust. 3.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

2. Przedmiot, zakres stosowania i definicje

Przedmiot

5. W niniejszych wytycznych określono metodykę pomiaru terminu zapadalności transzy (MT) jako średniego ważonego terminu zapadalności (ang. weighted average maturity, WAM) płatności umownych należnych w ramach transzy (CF_t), o której mowa w art. 257 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013². W tym celu w wytycznych określono sposób ustalania płatności umownych, o których mowa we wspomnianym artykule. Określają one również dane niezbędne do zastosowania podejścia WAM oraz jego monitorowania i wdrażania.

Zakres stosowania

6. Niniejsze wytyczne stanowią wykonanie mandatu EUNB do wydawania wytycznych zgodnie z art. 257 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
7. Niniejsze wytyczne mają zastosowanie do instytucji dokonujących oceny zapadalności transzy zgodnie z art. 257 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Adresaci

8. Niniejsze wytyczne skierowane są do właściwych organów określonych w art. 4 ust. 2 ppkt (i) rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 oraz do instytucji finansowych określonych w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Definicje

9. O ile nie określono inaczej, pojęcia stosowane i zdefiniowane w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 i dyrektywie 2402/2017/UE³ mają w niniejszych wytycznych takie samo znaczenie.

² Rozporządzenie (UE) nr 575/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 35).

3. Wdrożenie

10. Niniejsze wytyczne stosuje się od dnia 1 września 2020 r.

4. Wytyczne

4.1 Płatności umowne na mocy art. 257 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013

4.1.1 Sekurytyzacje tradycyjne

11. W przypadku sekurytyzacji tradycyjnych instytucje powinny określić płatności umowne, o których mowa w art. 257 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, na podstawie płatności umownych należnych od jednostki inicjującej na rzecz SSPE oraz tych, które mają być wypłacone przez SSPE posiadaczom transzy. W tym celu instytucje powinny kolejno wykonać następujące działania:

(a) instytucje powinny określić płatności umowne kredytobiorców z tytułu ekspozycji bazowych płatne na rzecz SSPE w ramach zastosowania modelu aktywów określonego w sekcji 4.3;

(b) instytucje powinny uwzględnić wynik stosowania modelu aktywów w obliczeniach płatności umownych należnych od SSPE na rzecz posiadaczy transzy zgodnie z kolejnością płatności określoną w dokumentacji transakcji w ramach zastosowania modelu pasywów, wykonując kolejno następujące działania:

(i) powinny określić całkowitą kwotę przepływów pieniężnych do zapłaty przez SSPE zgodnie z sekcją 4.4.2;

(ii) powinny przydzielić płatności umowne posiadaczom transzy zgodnie z sekcją 4.4.3.

12. Wynik, o którym mowa w lit. b) powyżej, należy uznać za płatności umowne do celów art. 257 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

4.1.2 Sekurytyzacje syntetyczne

13. W przypadku sekurytyzacji syntetycznych instytucje powinny określić płatności umowne, o których mowa w art. 257 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w następujący sposób:

(a) W przypadku gdy transze podlegają ochronie kredytowej płatności umowne, o których mowa w art. 257 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, należy uznać za sumę:

(i) płatności umownych z tytułu ekspozycji bazowych należnych jednostce inicjującej od kredytobiorców, które są alokowane w celu zmniejszenia pozostałej należnej kwoty transzy, oraz

- (ii) płatności umownych z tytułu premii płatnych przez jednostkę inicjującą na rzecz dostawcy ochrony w ramach transzy chronionej, zgodnie z sekcją 4.5.
- (b) W odniesieniu do transz innych niż transze, o których mowa w lit. a), uznaje się, że płatności umowne, o których mowa w art. 257 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, są wyłącznie płatnościami umownymi należnymi jednostce inicjującej od kredytobiorców ekspozycji bazowych, które są alokowane w celu zmniejszenia pozostałej należnej kwoty transzy.

4.2 Dane i informacje

4.2.1 Źródło danych dotyczących bazowej puli ekspozycji

Wykorzystywanie danych wewnętrznych

- 14. Do celów stosowania podejścia WAM, o którym mowa w art. 257 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, instytucje powinny wykorzystywać dane wewnętrzne dotyczące portfela bazowego sekurytyzowanych ekspozycji, jeżeli są one jednostką obsługującą sekurytyzowane ekspozycje.

Wykorzystywanie danych zewnętrznych

- 15. W przypadku gdy instytucje nie są jednostką obsługującą sekurytyzowane ekspozycje i nie mają dostępu do danych wewnętrznych, powinny one korzystać wyłącznie z następujących źródeł danych zewnętrznych:
 - (a) danych dostarczonych przez jednostkę inicjującą, jednostkę sponsorującą, SSPE lub jednostkę obsługującą, bezpośrednio lub przekazanych za pośrednictwem zewnętrznego dostawcy danych,
 - (b) danych na temat ekspozycji bazowych z tytułu sekurytyzacji udostępnionych przez jednostkę inicjującą, jednostkę sponsorującą i SSPE zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) i e) rozporządzenia (UE) 2017/2402,
 - (c) danych dotyczących ekspozycji bazowych sekurytyzacji zgodnie z wymogami art. 5 rozporządzenia (UE) 2017/2402,
 - (d) dokumentacji transakcji.

4.2.2 Dane dotyczące bazowej puli ekspozycji

- 16. Do celów stosowania podejścia WAM, o którym mowa w art. 257 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, należy uzupełnić dane niezbędne do zastosowania modelu aktywów określonego w sekcji 4.3.

17. W przypadku gdy dane niezbędne do zastosowania modelu aktywów są niepełne, instytucje powinny dokonać niezbędnych korekt określonych w niniejszej sekcji. W przypadku gdy brak danych dotyczy bieżącego salda kwoty głównej lub waluty ekspozycji bazowych, instytucja nie powinna stosować podejścia WAM, o którym mowa w art. 257 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
18. Korekty, o których mowa w ust. 17, powinny odzwierciedlać najbardziej konserwatywne założenie, którym powinno być założenie przewidujące przesunięcie płatności umownych przypadających do zapłaty w terminie najbliższym ostatecznemu prawnemu terminowi zapadalności transakcji. W tym celu instytucje powinny w pierwszej kolejności wykorzystywać informacje dostępne w dokumentacji transakcji dotyczącej kryteriów kwalifikowalności, a następnie stosować następujący niewyczerpujący wykaz korekt, w zależności od tego, które informacje na temat ekspozycji bazowej są niepełne.

W przypadku gdy informacje na temat ekspozycji bazowych są niekompletne w odniesieniu do:

- (a) „terminu zapadalności” – instytucje powinny stosować ostateczny prawny termin zapadalności;
 - (b) „rodzaju spłaty” – instytucje powinny stosować spłatę jednorazową, co oznacza, że cała kwota główna jest spłacana w ramach ostatniej raty;
 - (c) „planowanej częstotliwości płatności raty kapitałowej” – instytucje powinny stosować częstotliwość roczną, w przypadku gdy rodzaj spłaty wymaga rat okresowych;
 - (d) „planowanej częstotliwości płatności raty odsetkowej” – instytucje powinny stosować częstotliwość roczną, w przypadku gdy rodzaj spłaty wymaga rat okresowych;
 - (e) „bieżącej stopy procentowej”, w przypadku gdy w dokumentacji transakcji istnieją informacje na temat przedziału oprocentowania sekurytyzowanych ekspozycji, instytucje powinny stosować jak najniższe oprocentowanie.
19. W drodze odstępstwa od ust. 18 lit. e), w przypadku gdy pozostająca do zapłaty kwota ekspozycji, w odniesieniu do której nie są dostępne informacje na temat bieżącej stopy procentowej, nie przekracza 5% całkowitej pozostałej kwoty należnej z tytułu sekurytyzowanych ekspozycji, instytucje powinny stosować wobec tych ekspozycji średnie ważone ekspozycją oprocentowanie sekurytyzowanych ekspozycji, dla których dostępne są te informacje.

4.2.3 Informacje na temat transakcji sekurytyzacyjnej

20. Do celów stosowania podejścia WAM, o którym mowa w art. 257 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, instytucje powinny opierać się na dokładnych i wiarygodnych źródłach informacji.
21. Dokumentacja transakcji powinna być podstawowym źródłem informacji służącym do wyliczania płatności umownych należnych od SSPE posiadaczom pozycji sekurytyzacyjnej w ramach sekurytyzacji tradycyjnej oraz do wyliczania płatności umownych wynikających z umowy o ochronie zawartej między nabywcą ochrony a dostawcą ochrony w ramach sekurytyzacji syntetycznej.
22. Instytucje powinny przede wszystkim wykorzystywać informacje udostępniane zgodnie z art. 7 rozporządzenia (UE) 2017/2402.
23. W przypadku sekurytyzacji STS nieobjętych ABCP instytucje mogą również wykorzystać model przepływów pieniężnych z tytułu zobowiązań udostępniony zgodnie z art. 22 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/2402 jako dodatkowe źródło informacji.
24. Jeżeli jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca i SSPE mają siedzibę w państwie trzecim, należy również uwzględnić informacje udostępniane na temat dokumentacji dotyczącej sekurytyzacji zgodnie z wymogami art. 5 rozporządzenia (UE) 2017/2402.

4.3 Model aktywów: metodyka określania płatności umownych należnych SSPE

4.3.1 Postanowienia ogólne dotyczące modeli aktywów

25. W przypadku zastosowania modelu aktywów instytucje powinny określić wszystkie płatności umowne do zapłacenia SSPE wygenerowane przez portfel w okresie t , o których mowa w art. 257 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
26. Instytucje powinny wykorzystywać jako kluczowe parametry wszystkie istotne informacje, które mogą mieć wpływ na te płatności, w tym kwotę główną, odsetki i, w stosownych przypadkach, opłaty.
27. Instytucje powinny określać płatności indywidualnie dla poszczególnych kredytów. W stosownych przypadkach – z uwagi na stopień szczegółowości – prognozy można modelować na podstawie jednorodnych podpul sekurytyzowanych ekspozycji dla poszczególnych rodzajów aktywów, takich jak należności z tytułu dostaw i usług.
28. Przepływy pieniężne wynikające z ekspozycji nieobsługiwanych i przepływy pieniężne wynikające z ekspozycji obsługiwanych powinny być modelowane oddzielnie.

4.3.2 Metoda w odniesieniu do obsługiwanych ekspozycji bazowych

Płatności z tytułu kwoty głównej i odsetek

29. Płatności z tytułu kwoty głównej należy obliczać na poziomie kredytu, przy uwzględnieniu warunków uzgodnionych między kredytobiorcą a inicjatorem lub pierwotnym kredytodawcą, które mają wpływ na kwotę i częstotliwość płatności. W szczególności obliczenie powinno dokładnie odzwierciedlać umowną częstotliwość płatności, oczekiwaną kwotę spłaty z tytułu kwoty głównej oraz powiązane opłaty z tytułu odsetek, które należy pobierać za każdy okres.
30. Instytucje powinny założyć, że metoda spłaty i stopy procentowe stosowane w dniu obliczania WAM pozostają stałe przez cały okres trwania kredytu, jeżeli w umowie określono opcje, które jeszcze nie zostały zrealizowane lub zostały uruchomione. Jeżeli umowa przewiduje, że metoda spłaty lub stopy procentowe mające zastosowanie w przyszłych okresach będą zmieniać się w sposób, który został całkowicie ustalony z góry, tak aby dokładną wartość spłaty lub stopy procentowej mającej zastosowanie w przyszłym okresie można było określić już w dniu obliczenia WAM, instytucje powinny uwzględnić tego rodzaju przyszłe zmiany.

Podejście do okresów odnawialności

31. Do celów stosowania modelu aktywów w odniesieniu do sekurytyzacji odnawialnych instytucje powinny wykonać wszystkie następujące działania:
 - (a) Instytucje powinny określić zaplanowany termin zapadalności każdej sekurytyzowanej ekspozycji na dzień obliczenia WAM.
 - (b) W odniesieniu do każdej sekurytyzowanej ekspozycji, której termin zapadalności upływa przed zakończeniem uzupełnienia lub okresu odnawialności, instytucje powinny skorygować planowany termin zapadalności, tak aby był równy sumie sumy jej bieżącego terminu zapadalności oraz najdłuższego dozwolonego okresu zapadalności ekspozycji, którą można dodać do sekurytyzowanego portfela w okresie jego uzupełniania lub okresu odnawialności. Korekty powinny być dokonywane tyle razy, ile jest to konieczne do osiągnięcia tego celu, jeżeli okres skorygowanej zapadalności jest krótszy niż okres uzupełnienia lub okres odnawialności.
 - (c) Ostateczny termin zapadalności nie powinien być korygowany, jeżeli planowany termin zapadalności sekurytyzowanej ekspozycji przypada po zakończeniu okresu odnawialności.

Założenia dotyczące przedterminowych spłat

32. Instytucje mogą uwzględnić przedterminowe spłaty, jeżeli istnieją wystarczające dane na temat historycznego wskaźnika przedterminowych spłat w odniesieniu do danej klasy aktywów zaobserwowanego w ciągu ostatnich 5 lat w kraju, w którym powstały te aktywa, pod warunkiem że uwzględniają one najniższą z następujących wartości:
- (a) wskaźnik przedterminowych spłat w scenariuszu podstawowym dotyczącym założeń cenowych w odniesieniu do przedterminowej spłaty transakcji – przy pułapie na poziomie 20%;
 - (b) najniższy historyczny wskaźnik przedterminowych spłat dla danej klasy aktywów obserwowany w ujęciu kwartalnym, lub przynajmniej w ujęciu rocznym, w najdłuższym dostępnym okresie wynoszącym co najmniej 5 lat w kraju, w którym powstały aktywa;
 - (c) średni wskaźnik przedterminowych spłat obserwowany w ujęciu kwartalnym w ciągu całego okresu trwania transakcji od momentu jej rozpoczęcia, na podstawie danych za co najmniej 1 rok.

Założenia dotyczące przyszłych przypadków niewykonania zobowiązań (default)

33. Jeżeli ekspozycje stanowią część portfela ekspozycji obsługiwanych, w momencie obliczania WAM instytucje powinny założyć, że przyszłe przypadki niewykonania zobowiązań i uchybienia wynoszą zero.

Rachunek pieniężny i inne inwestycje

34. Instytucje nie powinny uwzględniać dochodów pochodzących z rachunku depozytowego i innych krótkoterminowych inwestycji dokonywanych przez SSPE.

Umowy w sprawie sekurytyzowanych ekspozycji

35. Instytucje powinny uwzględniać zawarte przez emitenta umowy mające na celu ograniczenie ryzyka sekurytyzowanych ekspozycji.
36. W każdym dniu, w którym obliczany jest WAM, instytucje powinny założyć, że płatności między stronami umowy pozostaną na stałym poziomie, który obowiązuje w dniu dokonywania obliczeń, przez pozostały okres obowiązywania umowy, nawet jeżeli w umowie przewidziano warunki, które nie zostały jeszcze zrealizowane lub aktywowane. Jeżeli umowa przewiduje, że płatności mające zastosowanie w przyszłych okresach będą zmieniać się w sposób, który został całkowicie ustalony z góry, tak aby dokładną wartość płatności mającej zastosowanie płatności można było określić już w dniu obliczenia WAM, instytucje powinny uwzględnić tego rodzaju przyszłe zmiany.

37. W przypadku gdy płatności między stronami umowy są powiązane z pozostającymi do zapłaty wartościami referencyjnymi, które można obliczyć zgodnie z postanowieniami modelu aktywów określonego w niniejszej sekcji, przyszłe płatności należy skorygować w celu uwzględnienia oczekiwanego rozwoju tych wartości referencyjnych.

Uzgodnione umownie zdarzenia inicjujące w odniesieniu do sekurytyzowanych ekspozycji

38. W przypadku wystąpienia zdarzenia inicjującego instytucje powinny uwzględnić zdarzenia inicjujące uzgodnione umownie, które wpłynęły na zmianę przepływów pieniężnych z tytułu sekurytyzowanych ekspozycji od dnia aktywacji. Jeżeli uzgodnione umownie zdarzenia inicjujące będą miały zastosowanie w określonym przyszłym terminie w sposób, który został całkowicie ustalony z góry, tak aby dokładną zmianę przyszłego przepływu środków pieniężnych można było określić w dniu obliczenia WAM, instytucje powinny również wziąć pod uwagę tego rodzaju przyszłe zdarzenia inicjujące.

4.3.3 Metoda w odniesieniu do ekspozycji nieobsługiwanych

39. Zakłada się, że płatności z tytułu kwoty głównej i odsetek od ekspozycji, które nie są obsługiwane w momencie obliczania WAM, są równe zero przez cały okres trwania sekurytyzacji.

Założenia dotyczące stopy odzysku

40. W przypadku gdy instytucje mogą stosować własne oszacowania LGD zgodnie z wymogami części trzeciej tytuł II rozdział 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do części sekurytyzowanych ekspozycji, powinny one wykorzystać wartość 1 pomniejszoną o wartość LGD jako stopę odzysku w odniesieniu do tych sekurytyzowanych ekspozycji.
41. Instytucje powinny stosować wartość 1 pomniejszoną o średnią wartość historycznych strat odnotowanych w ciągu ostatnich 5 lat dla danej klasy aktywów w kraju, w którym powstały aktywa, jako stopę odzysku dla sekurytyzowanych ekspozycji innych niż te, o których mowa w ust. 40. Jeżeli informacje za okres pełnych 5 lat nie są dostępne, należy zastosować najwyższy zaobserwowany wskaźnik historycznych strat. W przypadku gdy żadna z tych informacji nie jest dostępna z wiarygodnych źródeł, takich jak stowarzyszenia hipoteczne w przypadku kredytów hipotecznych lub agencje ratingowe posiadające długą historię danych, instytucje powinny stosować wskaźnik strat w wysokości 50% w odniesieniu do uprzywilejowanych ekspozycji niedetalicznych objętych sekurytyzacją i w odniesieniu do sekurytyzowanych ekspozycji detalicznych oraz wskaźnik strat na poziomie 100% w odniesieniu do nieuprzywilejowanych niedetalicznych ekspozycji sekurytyzowanych.

Założenia dotyczące rozkładu w czasie odzysku

42. Jeżeli instytucje mogą stosować własne oszacowania LGD zgodnie z wymogami określonymi w części trzeciej tytuł II rozdział 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, na potrzeby ram czasowych odzysku powinny one wykorzystać założenia dotyczące średniego okresu

restrukturyzacji, które wykorzystują w swoich modelach wskaźnika LGD in default. Dla pozostałych instytucji należy przyjąć, że ramy czasowe odzysku odpowiadają średniemu historycznemu okresowi restrukturyzacji obserwowanemu w ciągu ostatnich 5 lat w tej samej klasie aktywów i w tym samym kraju, w którym powstały aktywa. Jeżeli informacje te nie są dostępne, należy zamiast tego wykorzystać najdłuższy zaobserwowany historyczny okres restrukturyzacji. W przypadku gdy żadna z tych informacji nie jest dostępna z wiarygodnych źródeł (np. krajowych stowarzyszeń hipotecznych w przypadku kredytów hipotecznych lub agencji ratingowych posiadających długą historię danych), instytucje powinny założyć, że wszystkie odzyski będą miały miejsce w ostatecznym prawnym terminie zapadalności transakcji.

4.4 Model pasywów: metodyka określania płatności umownych wypłacanych przez SSPE posiadaczom transzy w ramach sekurytyzacji tradycyjnej

4.4.1 Postanowienia ogólne dotyczące modelu pasywów

43. Wszystkie zmienne wejściowe stosowane w modelu pasywów powinny dokładnie uwzględniać warunki umowne transakcji określone w dokumentacji transakcji sekurytyzacyjnej, w tym między innymi:
- (a) wszystkie istotne informacje dotyczące transz, takie jak ostateczny prawny termin zapadalności, częstotliwość płatności, stopa kuponu, odsetki, kwoty główne i kwoty referencyjne transz;
 - (b) kluczowe właściwości strukturalne, takie jak kolejność płatności i powiązane zdarzenia inicjujące;
 - (c) porozumienia zabezpieczające, mechanizmy ochrony strukturalnej, koszty i opłaty.
44. Opcjonalne cechy umowne, z wyjątkiem opcji odkupu końcowego, o których mowa w art. 244 ust. 4 lit. g) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, które powodowałyby skrócenie terminu zapadalności transzy, nie powinny być brane pod uwagę.

4.4.2 Określenie całkowitej kwoty do zapłaty przez SSPE

Ogólne zasady określania całkowitej kwoty przepływów pieniężnych

45. Instytucje powinny wyliczyć całkowitą kwotę przepływów pieniężnych do zapłaty przez SSPE w terminie każdej płatności. Instytucje powinny wykorzystywać wynik uzyskany dzięki zastosowaniu modelu aktywów określonego w sekcji 4.3 i dostosować go w celu uwzględnienia wszelkich przepływów pieniężnych wynikających z porozumień zabezpieczających i mechanizmów ochrony strukturalnej, gdy mają zastosowanie, oraz opłat i kosztów, które poniesie SSPE przed alokowaniem płatności umownych do transz, jak to określono w niniejszej sekcji.

Korekty

46. Przy obliczaniu całkowitej dostępnej kwoty przepływów pieniężnych do zapłaty przez SSPE należy uwzględnić porozumienia zabezpieczające zawarte przez SSPE w celu pokrycia niedopasowania płatności pomiędzy przepływami pieniężnymi wygenerowanymi przez ekspozycje bazowe a przepływami pieniężnymi do zapłacenia posiadaczom transzy. Tego rodzaju korekty powinny obejmować wypływy i wpływy z tytułu swapów walutowych i transakcji wymiany stóp procentowych, gdy ma to zastosowanie.
47. Instytucje powinny również uwzględnić rzeczywiste przepływy pieniężne wynikające z zastosowania mechanizmów ochrony strukturalnej, mających na celu zapewnienie pełnej i terminowej płatności kwoty głównej i odsetek należnych do zapłaty z tytułu transz, gdy ma to zastosowanie, takie jak wypływy lub wpływy wynikające z instrumentu wsparcia płynności, funduszu rezerwowego lub mechanizmu blokowania marży nadwyżkowej.
48. Instytucje powinny wprowadzać korekty, o których mowa w ust. 46 i 47, wyłącznie:
 - (a) w przypadku gdy zastosowano porozumienie zabezpieczające lub mechanizm ochrony strukturalnej i mają one wpływ na całkowitą kwotę należną, w którym to przypadku instytucje powinny opierać się na rzeczywistych odnotowanych danych, które mają zastosowanie na dzień obliczenia WAM;
 - (b) w przypadku gdy będą one miały zastosowanie w określonym przyszłym terminie w sposób, który został całkowicie ustalony z góry, tak aby dokładną zmianę przepływu środków pieniężnych w przyszłym okresie można było określić już w danym dniu obliczenia WAM.

4.4.3 Alokacja płatności umownych między posiadaczy transzy

49. Alokacja płatności między posiadaczy transzy powinna odzwierciedlać w odpowiedni sposób warunki umowy dotyczącej transakcji sekurytyzacyjnej, które mają zastosowanie na dzień obliczenia WAM.

Podjęcie do właściwości strukturalnych

50. Przy modelowaniu przepływów pieniężnych z tytułu zobowiązań należy wziąć pod uwagę wszystkie właściwości strukturalne transakcji, które regulują alokację płatności między posiadaczy transzy. Powinny one obejmować w szczególności reguły umowne dotyczące kolejności płatności, profil spłaty obligacji oraz wszelkie zmiany po zastosowaniu mechanizmu inicjującego.

Kolejność płatności

51. Alokacja płatności dla każdego z posiadaczy transzy powinna być zgodna z regułami umownymi dotyczącymi kolejności płatności, które powinny dokładnie określać kolejność płatności z tytułu obligacji w każdej transzy, oraz harmonogram alokacji płatności.

52. Ponadto, gdy ma to zastosowanie, przy określaniu płatności z tytułu każdej obligacji należy uwzględnić obowiązujące zasady dotyczące uzupełnienia instrumentu wsparcia płynności po częściowym lub pełnym wykorzystaniu środków, spłaty funduszu rezerwowego i uzupełnienia księgi braków (tzw. principal deficiency ledger).

Profil spłaty

53. Model pasywów powinien uwzględniać spłatę obligacji w ramach transzy. Model pasywów powinien dokładnie replikować zasady spłaty mające zastosowanie do każdej obligacji, jak to określono w kolejności płatności zgodnie z dokumentacją transakcji w momencie obliczania WAM.

Zdarzenia inicjujące

54. Umowne zdarzenia inicjujące, które modyfikują przepływy pieniężne z tytułu transakcji, należy uwzględnić w modelu pasywów, tylko jeżeli zostały uruchomione w dniu obliczania WAM.
55. Nie należy zakładać, że zdarzenia inicjujące oparte na wynikach aktywów bazowych, takie jak wskaźniki zaległości i wskaźniki strat, lub mechanizmy oparte na tempie przedterminowej spłaty aktywów bazowych, są aktywne, chyba że rzeczywiste wyniki w dniu obliczenia spełniają wcześniej określone warunki. Jeżeli jednak uzgodnione umownie zdarzenie inicjujące będzie miało zastosowanie w określonym przyszłym terminie w sposób, który zostały całkowicie ustalone z góry, tak aby dokładną zmianę przepływu środków pieniężnych w przyszłym okresie można było określić już w dniu obliczenia WAM, instytucje powinny uwzględnić tego rodzaju przyszłe zmiany.

Podjęcie do właściwości opcjonalnych

56. Nie należy brać pod uwagę opcjonalnych elementów umownych, takich jak: opcje step-up, opcje sprzedaży, wezwania do wykupu obligacji ze względów regulacyjnych (tzw. regulatory calls), wezwania do wykupu w określonym czasie (tzw. time calls), postanowienia zezwalające dłużnikowi na wykup obligacji po wartości nominalnej (tzw. tax calls), które skracająby termin zapadalności obligacji.
57. W drodze odstępstwa od poprzedniego ustępu, pod uwagę mogą być brane opcje odkupu końcowego zgodnie z art. 244 ust. 4 lit. g) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, które pozwalają na wcześniejszy wykup opcji przed pełną spłatą sekurytyzowanych ekspozycji.

4.5 Metoda określania płatności umownych należnych z tytułu transzy w przypadku sekurytyzacji syntetycznych

4.5.1 Ogólne zasady określania kwoty przepływów pieniężnych

58. Instytucje powinny określić płatności umowne należne jednostce inicjującej od kredytobiorców z tytułu ekspozycji bazowych, stosując tę samą metodykę, która jest stosowana w odniesieniu do ekspozycji w ramach sekurytyzacji tradycyjnej, zgodnie z sekcją 4.3. Płatnościami umownymi powinny być płatności, jakie mają być alokowane do transzy zgodnie z warunkami transakcji. Należy wykluczyć przedterminowe spłaty.
59. Instytucje powinny alokować płatności umowne, o których mowa w ust. 58, na transze poprzez zmniejszenie kwot pozostających do zapłaty z ich tytułu, zgodnie z alokacją określoną w warunkach transakcji. Warunki te powinny dokładnie odzwierciedlać tę alokację w momencie obliczania WAM. Jeżeli alokacja nie jest jasno określona w warunkach, instytucje nie powinny stosować podejścia WAM określonego w art. 257 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
60. Instytucje powinny określić płatności umowne z tytułu premii, które mają być zapłacone przez jednostkę inicjującą zgodnie z warunkami transakcji określonymi w dokumentacji transakcji sekurytyzacyjnej.
61. W przypadku gdy płatności umowne z tytułu premii są uzależnione od pozostającego do zapłaty salda transz związanych z ochroną kredytową, instytucje powinny modelować pozostające do zapłaty saldo transzy na kolejne okresy aż do ostatecznego prawnego terminu zapadalności transakcji, zgodnie z niniejszą sekcją.

4.5.2 Spłata

62. Instytucje powinny uwzględnić system spłaty określony w dokumentacji transakcji w celu określenia pozostającej do zapłaty kwoty transz, i powinny założyć, że system spłaty transz na dzień obliczenia WAM ma zastosowanie przez cały okres trwania transakcji.
63. Jeżeli dokumentacja transakcji przewiduje, że system spłaty mający zastosowanie w przyszłych okresach będzie zmieniać się w sposób, który został całkowicie ustalony z góry, tak aby dokładną przyszłą wartość spłaty można było ustalić w dniu obliczenia WAM, instytucje powinny uwzględnić tego rodzaju przyszłe zmiany.

4.5.3 Zdarzenia inicjujące

64. W przypadku gdy gwarancja lub umowa uwzględnia zdarzenie inicjujące, które powoduje zmianę z jednego systemu spłaty na drugi (np. z systemu płatności proporcjonalnych na system płatności w kolejności) w oparciu o pewne warunki, które należy spełnić (np. wyniki sekurytyzowanych ekspozycji), tego rodzaju zdarzenia inicjującego nie należy brać pod uwagę, chyba że zostało już uruchomione w dniu obliczenia WAM. Jednakże w przypadku

gdy dane zdarzenie inicjujące będzie miało zastosowanie w określonym przyszłym terminie w sposób, który został całkowicie ustalony z góry, tak aby dokładną zmianę przepływu środków pieniężnych w przyszłym okresie można było ustalić już w danym dniu obliczania WAM, instytucje powinny uwzględnić tego rodzaju zdarzenie inicjujące.

4.5.4 Właściwości opcjonalne

65. Jeżeli jednostka inicjująca ma możliwość zakończenia ochrony, a warunki transakcji zawierają zachętę dla jednostki inicjującej do wykupu transakcji przed umownym terminem zapadalności, jednostka inicjująca powinna rozpatrywać termin zapadalności ochrony jako najwcześniejszy termin, w którym można zrealizować tę możliwość – w przeciwnym wypadku jednostka inicjująca powinna traktować taką opcję jako niemającą wpływu na termin zapadalności ochrony.
66. Instytucje mogą uwzględnić opcje odkupu końcowego, które są zgodne z art. 245 ust. 4 lit. f) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, pozwalający na wcześniejszy wykup obligacji przed pełną spłatą sekurytyzowanych ekspozycji.

4.6 Monitorowanie i wdrożenie podejścia WAM

4.6.1 Korekty modelowe

67. Modele wykorzystywane na potrzeby podejścia WAM powinny być monitorowane i aktualizowane w każdym przypadku, gdy będzie to konieczne w celu uwzględnienia:
 - (a) wszelkich zmian kluczowych parametrów, w tym pozostającego do zapłaty salda z tytułu obligacji, statusu zdarzeń inicjujących oraz wyników transakcji; oraz
 - (b) wszelkich innych istotnych zmian transakcji, w tym restrukturyzację obligacji lub ekspozycji bazowych.

4.6.2 Korzystanie z usług zewnętrznych dostawców danych

68. Instytucje powinny korzystać z usług zewnętrznych dostawców danych jedynie w przypadku, gdy przeprowadziły odpowiednie badanie due diligence, aby zapewnić zgodność działania osoby trzeciej z niniejszymi wytycznymi. W tym celu instytucje mogą wziąć pod uwagę ocenę przeprowadzoną przez niezależnego audytora zewnętrznego, który ma potwierdzoną wiedzę fachową w zakresie modelowania przepływów pieniężnych i posiada dogłębną wiedzę na temat sekurytyzacji.

4.6.3 Modele zewnętrzne

69. Instytucje powinny korzystać z usług zewnętrznych dostawców modeli jedynie w przypadku, gdy przeprowadziły odpowiednie badanie due diligence i potwierdziły, że osoba trzecia spełnia wytyczne i posiada odpowiedni poziom wiedzy rynkowej w zakresie modelowania przepływów pieniężnych oraz dogłębną wiedzę na temat sekurytyzacji. W tym celu

instytucje mogą wziąć pod uwagę ocenę przeprowadzoną przez niezależnego audytora zewnętrznego, który posiada potwierdzoną wiedzę fachową w zakresie modelowania przepływów pieniężnych i dogłębną wiedzę na temat sekurytyzacji.

4.6.4 Modele wewnętrzne

70. Modele aktywów i pasywów opracowane przez instytucje do celów obliczania WAM powinny być przedmiotem wstępnego przeglądu, który może mieć formę niezależnego przeglądu wewnętrznego lub przeglądu zewnętrznego przeprowadzonego przez niezależnego audytora. Aby przegląd wewnętrzny był niezależny, powinien być przeprowadzony przez pracowników niezależnych od pracowników odpowiedzialnych za projektowanie modeli lub ich opracowywanie. Zarówno audytorzy wewnętrzni, jak i zewnętrzni powinni dysponować potwierdzoną wiedzą fachową w zakresie modelowania przepływów pieniężnych i dogłębną wiedzą na temat sekurytyzacji.

4.6.5 Przegląd jakości

71. Instytucje i zewnętrzni dostawcy modeli powinni mieć doświadczenie i zdolność do utrzymania modelu przepływu środków pieniężnych, który dokładnie odzwierciedla przeważające cechy portfela bazowego i transakcji w dniu obliczenia WAM.
72. Spójność i wiarygodność modelu aktywów i pasywów powinny być co roku poddawane przeglądowi na wybranej próbie przez pracowników instytucji, którzy nie są odpowiedzialni za projekt lub rozwój modelu, w przypadku modeli wewnętrznych, lub za audyt wewnętrzny. W ramach niezależnego przeglądu należy ocenić co najmniej:
- (a) jakość procesu gromadzenia danych wejściowych wykorzystywanych w modelu aktywów oraz reprezentatywność danych wejściowych;
 - (b) dokładność procesu gromadzenia kluczowych parametrów w odniesieniu do warunków dokumentacji transakcji;
 - (c) poprawność ogólnego obliczenia.
73. W wyniku niezależnego przeglądu instytucja powinna otrzymać dokumentację określającą, czy zgadza się, że modele aktywów i pasywów dały ważne wyniki, oraz zawierającą, w stosownych przypadkach, zalecenia w sprawie korekt, które mogłyby poprawić jakość modeli aktywów i pasywów.

4.6.6 Wdrożenie przez instytucje

74. Instytucje powinny stosować podejście WAM, o którym mowa w art. 257 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w sposób spójny we wszystkich pozycjach sekurytyzacyjnych, które należą do tej samej transakcji sekurytyzacyjnej.

75. W przypadku gdy stosuje się podejście WAM w celu określenia wymogów w zakresie funduszy własnych dla pozycji sekurytyzacyjnych zgodnie z metodą SEC-IRBA lub SEC-ERBA, należy wyliczyć WAM każdej pozycji sekurytyzacyjnej określonej dla danej transzy i aktualizować go co najmniej raz na kwartał.
76. Jeżeli instytucje określają termin zapadalności pozycji sekurytyzacyjnej z wykorzystaniem podejścia WAM, o którym mowa w art. 257 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, powinny stosować podejście WAM w sposób spójny i zgodny z art. 257 ust. 2 tego rozporządzenia, do czasu aż instytucja przestanie utrzymywać tę pozycję sekurytyzacyjną. W drodze wyjątku, jeżeli ostateczny prawny termin zapadalności wynosi mniej niż 1 rok, instytucje powinny mieć możliwość zaprzestania stosowania podejścia WAM.